

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobců: **a) Ing. J. H. a b) A. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, sídlem Pivovarské nám. 1245, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 3. 2013, č. j. 30 A 62/2011 - 26, o návrzích žalobců na vyslovení neúčinnosti doručení, o žádostech o osvobození od soudních poplatků a návrzích na ustanovení zástupce,

t a k t o :

- I. Návrhy žalobců na vyslovení neúčinnosti doručení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 5 Ans 4/2013 - 19, **se z a m í t a j í.**
- II. Žádosti žalobců o osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **se z a m í t a j í.**
- III. Řízení **se z a s t a v u j e.**
- IV. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Společnou žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové se žalobci domáhali ochrany proti nečinnosti správního orgánu. Krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 14. 3. 2013, č. j. 30 A 62/2011 - 26, žalobu odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť žalobci ani přes výzvu krajského soudu obsaženou v usnesení ze dne 21. 11. 2011, č. j. 30 A 62/2011 - 20, neuvedli zákonem požadované náležitosti žaloby podle § 80 odst. 3 s. ř. s.

Proti uvedenému usnesení krajského soudu podali žalobci (stěžovatelé) společnou kasační stížnost, v níž uvedli, že ji podávají z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), c), d) a e) s. ř. s. Stěžovatelé namítli, že v odůvodnění napadeného usnesení jsou uvedeny pouze obecné deklarace, aniž by se krajský soud zabýval skutkovým a právním stavem věci. Stěžovatelé mají za to, že „žaloba na ochranu proti nečinnosti byla a je podána řádně, důvodně a včas“, neboť ve věci rozhodl nepřislušný správní orgán a v rozporu s § 131 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Stěžovatelé namítají, že správní orgán prvního

stupně, tj. Městský úřad Sobotka nebyl příslušný k projednání a rozhodnutí věci, a pokud rozhodl, bylo povinností žalovaného neprodleně prohlásit nicotnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, což neučinil a neučinil tak na podkladě žaloby ani krajský soud.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Kasační stížnost je podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků zpoplatněna částkou 5000 Kč. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Stěžovatelé svoji poplatkovou povinnost při podání kasační stížnosti nesplnili, přičemž v této kasační stížnosti požádali o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud následně usnesením ze dne 31. 7. 2013, č. j. 5 Ans 4/2013 – 19, ve výroku II. žádosti stěžovatelů o osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a ve výroku III. stěžovatele vyzval, aby každý z nich jednotlivě zaplatil soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5000 Kč, a to ve lhůtě jednoho týdne od doručení předmětného usnesení. Stěžovatelé byli rovněž poučeni o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

Na tuto výzvu reagovali stěžovatelé podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 21. 8. 2013, v němž navrhli, aby zdejší soud rozhodl o vyslovení neúčinnosti doručení uvedeného usnesení ze dne 31. 7. 2013, č. j. 5 Ans 4/2013 – 19. Jako důvod tohoto návrhu uvedli, že na zadní straně zásilek nebyly poštou řádně uvedeny všechny předtištěné údaje o doručení. Zároveň stěžovatelé opětovně žádají o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, přičemž polemizují se závěrem Nejvyššího správního soudu uvedeným ve zmiňovaném usnesení ze dne 31. 7. 2013, č. j. 5 Ans 4/2013 – 19, podle něhož stěžovatelé nesplňují podmínky pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce ve smyslu § 36 odst. 3 a § 35 odst. 8 s. ř. s., neboť jejich kasační stížnost je třeba považovat za zjevně neúspěšný návrh.

Nejvyšší správní soud uvážil o těchto návrzích stěžovatelů takto:

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. se pro způsob doručování užijí obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení, nestanoví-li soudní řád správní jinak. Podle § 50d odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) na návrh účastníka rozhodne odesílající soud, že doručení je neúčinné, pokud se účastník nebo jeho zástupce nemohl z omluvitelného důvodu s písemností seznámit. Návrh je třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy se s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit. V návrhu musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4 o. s. ř.) uveden den, kdy se účastník s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit, a označení důkazů, jimiž má být včasnost a důvodnost návrhu prokázána. Podle odst. 4 téhož ustanovení omluvitelným důvodem podle odstavce 1 nemůže být skutečnost, že se fyzická osoba na adrese pro doručování trvale nezdržuje.

pokračování

Z uvedeného vyplývá, že soud rozhodne o vyslovení neúčinnosti doručení, pokud účastník prokáže, že se nemohl z omluvitelného důvodu s písemností seznámit. V daném případě ovšem stěžovatelé nic takového netvrdili. Námitky, které stěžovatelé uplatnili v návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení, spočívají pouze v tvrzených nedostatcích údajů uvedených na zadní straně zásilek určených jednotlivým stěžovatelům, aniž by jim ovšem tyto tvrzené nedostatky mohly bránit v seznámení s předmětným usnesením. Z doručenek, které jsou součástí spisu, je zároveň patrné, že zásilky obsahující předmětné usnesení byly oběma stěžovatelům řádně doručeny vložení do domovní nebo jiné jimi užívané schránky, a to dne 14. 8. 2013. Doručenky obsahují jak údaj o dni doručení, tak i otisk razítka doručovatele. Ostatně i obsah samotného

návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení svědčí o tom, že s předmětným usnesením zdejšího soudu byli oba stěžovatelé řádně seznámeni.

Za daných okolností tedy shledal Nejvyšší správní soud návrh na vyslovení neúčinnosti doručení předmětného usnesení nedůvodným.

Pokud jde o žádosti o osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, stěžovatelé, jak již bylo řečeno, pouze polemizují s předcházejícím rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o těchto žádostech a návrzích, aniž by se na okolnostech a důvodech, za nichž byly tyto žádosti a návrhy zamítnuty, cokoliv změnilo. Nejvyššímu správnímu soudu tedy nezbylo než s odkazem na své předcházející usnesení ze dne 31. 7. 2013, č. j. 5 Ans 4/2013 – 19, žádosti stěžovatelů o osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti opětovně zamítnout. Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že neshledal žádné důvody pro předložení návrhu Ústavnímu soudu na zrušení zákonných ustanovení týkajících se obligatorního zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti advokátem, poplatkové povinnosti za podání kasační stížnosti jakož i podmínek osvobození od toho poplatku, jak požadovali stěžovatelé ve svém podání ze dne 21. 8. 2013, neboť soud nemá za to, že by uvedená ustanovení trpěla jakýmkoli rozporem s ústavním pořádkem.

Jak již bylo řečeno, usnesení ze dne 31. 7. 2013, č. j. 5 Ans 4/2013 – 19, jímž byli stěžovatelé mj. vyzváni k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, bylo stěžovatelům doručeno v souladu s § 50 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 14. 8. 2013. Stanovená lhůta jednoho týdne pro zaplacení soudního poplatku tak stěžovatelům uplynula dne 21. 8. 2013. Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že stěžovatelé ve lhůtě stanovené uvedeným usnesením, ani později, poplatek za kasační stížnost neuhradili.

Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 *in fine* zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. srpna 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu